

S. Finžgar: ŠTUDENT NAJ BO.

ko je slišal prvič sosedove-kromela enakomerno pod podom, dijaka tako govoriti: Prekliki Spominjal se je posebno ži...

V MESTU, Vaa grenkost slovesa od ma- ga je objela v trenutku...

KARA 75 LET — IN KAJ JO HRANI PRI DOBREM ZDRAVJU? Mrs. Josie Botcha, Iola, Kans., je pisala 23. oktobra, 1922:

Trinerjevo Grenko Vino me ohranja v dobrem zdravju. Čudim kako nekateri ljudje ne pazijo na zdravje in ne rabijo tega čudnega zdravila. No, to je pri- dejstvo: Mnogo ljudi je za- rovanih v politiko, imajo dela raznih društvih toda le malo zmenijo za dobrobit njih te- Eden izmed fundamentalnih pre- cev za zdravje je, držati te- prosto odpadnih snovi v kate- rje se redi in razvija bakterija. Trinerjevo Grenko vino očisti in osvaja fer, jo istočasno ojaču- Zabasnost, plinovje, slab glavobol, in vse druge ena- nadolge izginejo, kadar je te- očisteno nesnaga. Vprašajte vašega lekarnarja ali trgovca z- ravili za Trinerjevo Grenko vino kakor tudi za druga Triner- zdravila kot je Trinerjev oment za revmatizem, trge- v ledju, lumbago, izpahnitve otekline, ali za Triner's- h Zedative, za prehlade in Triner's Antiputrin za vnetje ali obolenih željustih.

Pomagaj si sam do dobre, hladilne pijače v gor- na dneva, pa ti ne bo treba to- čiti, da je vedno slabše na sve- tlo. Treba ni drugega kot kupiti najboljši hmelj brez katerega ne dobiš zaželje- nega okusa. Nadalje: najboljši malt katero oboje dobiš garantirano v najboljši vrsti pri Pilsener Home Supply (LOUIS KNAUS, lastnik) 1016 St. Clair Ave. Cleveland, O. CENTRAL 4684-K

OKUSENI! TEČENI! KRAFT CHEESE V kosistrastih posodah V štručah VPRASAJTE VAŠEGA GROČEVIŠTA! Krasno izdelane slike bodisi posamezno ali z družino SEBNA POZORNOST NOVOPOROČENCEN SUPERIOR PHOTO STUDIO 7033 SUPERIOR AVENUE JOHN BUKOVNIK Slovenski fotograf.

gospodinj in ni nastavljal ušes na pogovor med njo in očetom. Pogled se je razpasel po hišah, kočijah in množici. O čemer je sanjal doma, to je stalo pred njim: dolge ulice, hiša ob hiši, bogastvo igrač je gledalo skozi okna — in nikjer konca in ni- kjer kraja. Odpirale so se nove ulice, širše in daljše, večje stav- be, neizmerna okna, čisto za- čena z dragocenostmi. Francelj je gledal z razprtimi očmi, izpo- tikal se je čisto, zaverovan v iz- ložbe, zaostajal za očetom in go- spodinjo, ter zopet hitel za nji- ma, dobro pazil na očetov kasto- rec in obilno vrečo, ki je jezдила oču na plečih. Vse se mu je zde- lo kakor pravljica, deveta dežela, katero mu jo opisoval sivi ded. Tu je bilo vsega dosti, celo preveč. Ali nekaj je pogrčel Francelj takoj: Ljubezni ni sre- čal in ni videl nikjer. Kadar sta šla doma z očetom po fari ali v bližnji trg, kamor je hodil nad uro daleč dve leti v šolo — po- vsod sta srečavala obraze in o- ču, v katerih je bila ljubezen in prijateljstvo. Zmanci so pozdrav- ljali očeta, pomoževali sredi ce- ste, ponudili drug drugemu me- hur tobaka ali si vsaj voščili do- ber dan in srečno pot. V mestu dreve ljudje gorindol; očetov ka- storec se ziblje enakomerno da- lje in dalje — nihče ga ne usta- vi, nikdo ne pozdravi — "Ko oče odidejo," je prevdaril naglo, kakor v omotici, "kaj potem?"

Samo zabele go je v hipu — kot bi mrzle mravlje zagomazale ob kosteh — pa je vse minilo. Zakaj gospodinja se je ustavila pred hišo in rekla: "Doma smo." Vsi trije so krenili z ulice v ozko, temno vežo. Od tam po še očjih stopnicah, tako mračnih, da so z rokami otipavali stene. Ko so po mnogih izpotikljajih prišli pred vrata stanovanja, je gospodinja odklenila in velela o- četu in fantu v sobo. Oče je pre- vidno postavil vrečo sredi sobe, Francelj se je pa zaletel v prvi stol in ga prekucnil. Soba je bila namreč temačna, kakor ječa.

"Kmet je kmet," zagođrnjala gospodinja in pobirala stol. Očeta je to zbudilo. "I, no, saj je resnično tako te- ma, da ni čuda, če se zaleti." "Ni tema, ne! Samo da se raz- gledate. Pa kako je pripravna takale sobica za študenta! Mir, kakor nalašč za uk. Okno tja le v prazni zid! Pa ga dajte v sobo, da bo na ulico! Večno drr — drr po ulici, fant pa k oknu zijat. Ali ga bom vezala h knjigi? Ka- kor nalašč, vam povem, in po ce- ni — zastenjakorekoč." Francelj je bil medtem zares že pri oknu ter se obesil čezeni, da bi se ogledal. Malo da si ni zvinil tilnika, tako je moral na- gniti glavo, da je ujel par klaf- ter neba, ki se je za četrtim nadstropjem kakor plahta raz- penjalo nad smetnim dvoriščem. Tam sta pa skakala dva kratko- hlačkarka in lovila žogo. Ko sta zagledala Franceljnovo kmetiš- ko glavo, sta pustila žogo in ga radovedno opazovala: klobuk, hodnične srajce, mogočen ovrat- nik, zapet z vrtavko, suknič pre- velik in po modri, ki je gospoška paglavca nista poznala. Po krat- kem molku zakričijo starejši: "Kaj pa zijáš doli, kmet?" Mlajši mu je pokazal osla.

V Franceljno je zavrelo. Da ni bilo za hrbtom očeta in gospo- dinje, planil bi skozi okno in ju neusmiljeno nabil, ker sta ga tako nepotrebno napadla in sramotila. Teda zapomnil si je to v svojem kmetiškem ponosu in trdno upal, da pride dan plačila. Zardel od jeze, se je obrnil od okna in ogledoval sobo. Gospo- dinja je razlagala očetu: "Le po- glejte, štiri postelje so v sobi — in samo štiri bodo spali. Dru- god, ne veste, jih spi v taki sobi po osem. Tale postelja bo vaše- ga. Tukaj spi pa Jaka, ključav- ničarski pomočnik, z Zirovskega Vrha doma. Tamle Julijo, Lah, zidar, in tu krznar Pepe. Zjutraj zgodaj grečo in zvečer pridejo. Ves božji dan bo študent sam,

Če ne bo tu zdelal, ne bo nikjer, tako vam povem. V tej sobi — gospodinja je odprla vrata v so- sedno, svetlejšo in gosposko o- premljeno sobo — v tej sva pa midva s sinom. Ah, moj Matev- žek, ni večji od tegale, pa hodi že v višjo gimnazijo. Lahko mu bo kaj pokazal." Oče je na vsa ta govoričenja previdno kimal. Družba pomoč- nikov krog Franceljna mu ni bi- la posebno všeč. Toda stanova- nje res ni bilo drago — denar je pa denar... Ko sta nato z o- četom izpraznila vrečo v zaboji, ki se je pehal pod posteljo in na- domestoval skrinjo, sta jo mah- nila po mestu. Najprej sta poi- skala gimnazijo, da se je Fran- celj vpisal in zvedel, kdaj naj se javi k vsprejemnemu izpitu. Potem sta pa hodila od trgovine do trgovine — po sejmšišču, v gostilni sta jedla in se na večer vrnila h gospodinjji. Francelj je bil truden, kakor še nikoli. Ni se menil za sostanovalec, ne za Ma- tevžka in ne za večerjo. Hitro je zlezal pod odejo — in je zasnal trudne, zmedene sanje...

K IZPITU. Ko se je Francelj v jutru pre- budil, ni mogel dolgo zbrati u- trujenih misli. Ali je resnica, je razmišljal, ali je vse le dedova pravljica. Ko bi vsaj brat Janez stopil k postelji, ko bi prišla ma- ti, ali če bi zapel petelin, in za- lajal kužek pred durmi! Ničesar! Postelje pomočnikov so bile raz- grnjene — v sobi mkgar. Fran- celj je planil iz postelje — in šel naravnost k oknu. Nikogar — še onih dveh, kakor jih je videl več- raj, ni bilo na dvorišču. In soln- ca ni videl, ne domačih travni- kov in v daljavi ni bilo snežni- kov. Pusta, umazana stena se je dvigala pred njim. Živo je obču- til prvič — grozno tesnobo. Na prvi postaji bridkega pota, ki vodi iz paradiza, je stal Fran- celj. Zgodilo se je nekoč, da je prenočil v raztrgani koči sam na planini. Ali tedaj ga ni bilo gro- za. Danes ga je pa obšel strah, da se je tresel, ko je obuval skor nje in oblačil suknič. Plašen je pritisnil kljuko in šel na hodnik. Ni vedel, kam bi. Toda vedel je, da mora iz ječe vun — vun, da bi videl vsaj nebo. Brez pomi- sleka se je zavlil po stopnicah in gotovo bi bil ušel, da ni Regina zapazila begunca ter ga pokli- cala nazaj. Pri zajutruku si je o- gledal Matevžka. Nasil je očala, kar se je seveda zdelo Francelj- nu smešno. Pri kavi se je obiral in svaljal kroglice iz mehke srdice ter jih metal po kuhinji. Kakor presit, lispav telček, ga je obsodil Francelj. Toda črnil ni občene, Matevžek ga je imel namreč spremeti v gimnazijo k izpitu. Pismene naloge ga niso opla- šile — razen nemščine. Ko je za- pisal narekovane stavke, da jih prevede v nemščino, je odložil pero, se naslonil s hrbtom ob klopi in čakal. "Ne boš?" ga vpraša profesor. "Ne znam," je odgovoril Fran- celj. "Pa hodi!" In uprav takrat je dotipal Francelj v žepu materino dese- tico. Naglo je vstal, pograbil klobuk in odšel pred gimnazijo. Najbolje si je zapomnil, da stoji pred njo prodajalci sladčic, ki so nosili majhne "štantke" pred se- boj. Takega moža je poiskal in napravil celo desetico. Prepričan je bil dobrega — in tega prepi- čanja je bil vesel — da izpita ni prestal in se povrne z očetom do- mov. Kakor je hrepenel po mes- tu — tako se ga je naštil deca- la. Mirno je čakal Matevžka in očeta, ki sta obljubila, da se vr- neta ob gotovi uri. Zobal je slad- čice, vesel, da je pognal deseti- co. Če bi jo prinesel domov, bi mu jo mati gotovo zopet vzela. Ko je zagledal sredi kriččih dijakov, ki so barantali za knji- ge, očetov klobuk, je hitel k nje- mu. "Oče, nič ne bo! Kar zapodil me je!" (Dalje prih.)

VABILO NA KONCERT SLOV. KAT. PEV. DRUŠTVA "LIRA" V NEDELJO, DNE 19. NOVEMBRA 1922. v Collinwoodskem Slov. Domu, 15810 Holmes Avenue.

ZACETEK ob 8. URI ZVEČER VSTOPNICE \$1.00, 75c in 50c

- PROGRAM: 1.) "Društvena himna Lira", za mešani zbor Matej Holmar, za dr. Lira. Rev. Ant. Berk. 2.) Nazaj v planinski raj (Ant. Nedved) mešani zbor. 3.) Jadransko morje (Anton Hajdrih) moški zbor. 4.) Slovca na dan, (za dr. Lira Ignacij Hladnik) mešani zbor. 5.) Pomlad (Ignacij Hladnik) mešani zbor. 6.) Atlantski odmevi (Mr. Ivan Zupan) za mešani in moški zbor z bariton solospjevom Matej Holmar mešani zbor. 7.) a) Pogled v nedolžno oko (P. Hugo Sattner) moški četverospjev b) Vasovalec (F. Korun) moški četverospjev c) Kak lušno je po let' (Narodna) moški četverospjev 8.) a) Dekle na vrtu (Narodna) mešani zbor. b) Po jezeru (M. Vilhar) mešani zbor. c) Je pa davi slanica pala (Narodna) mešani zbor. d) Luna sije (Flaišman) mešani zbor. 9.) Sem slovenska deklica (Narodna) ženski zbor. 10.) Pastir (F. Juvanec) moški zbor s tenor in bariton samospjevom. 11.) V pepelnici noči (P. Hugo Sattner) simfonična kantata za solo zbor in orkester.

Zanimiva točka bo z nastopom "Ribničan". ORKESTER POD VODSTVOM PROFESORJA J. IVANUŠA IN PIANISTINJE Miss GERM, PROFESORICE. PO KONCERTU PROSTA ZABAVA IN PLES.

Ker je znamenita pesem in skladba sama vredna, da zadovolji in zadosti večer koncerta vsakega udeleženca, se prikačuje in vabi vse vnete in zavedne rojake in rojakinje, da posestijo ta večer, ker morda ne bo mogoče nikdar več slišati kantate "V pepelnici noči". "LIRA"

5% Dolžnost slehernega človeka je pomagati samemu sebi! In to najlažje vsak stori, če naloži svoj de- nar na slovenski poso- jilnici, ki je edina v Clevelandu, ki vam no- si obresti po 5%. — Mi vam jamčimo var- nost, točnost in po- strežbo.

Urad je odprt tudi vsaki dan od 6—8 ure zvečer razen ob sredah. The International Building and Loan Co. 6313 St. Clair Ave. Pridite in pogledjte na- še nove poslopje na vogalu 63. ceste in St. Clair Ave.

5%

NAZNANILO Cenjenemu občinstvu naznanjam, da sem preselil mojo modno trgovino iz 5821 Superior Ave. na 15802 Waterloo Rd. v nove prostore LOUIS SOMRAKA V zalogi imamo vsakovrstnega blaga kakor tudi spodnje perilo za moške, ženske in otroke, raznovrstne ročne izdelke, kvačkane in pletene in tudi raznovrstne- ga sukanca za pletenje. Imam tudi raznega blaga za obleke, katere se vam pri nas tudi po vaši lastni volji izdelja. Dajamo Eagle trgovske znamke. Sprejemamo roč- na dela da jih pro- damo za vas. Se priporočam za obilen obisk. BLAŽ GODEC 15802 Waterloo Rd.

INTERNATIONAL TRAVEL BUREAU 136 EAST 42nd ST. NEW YORK Veliko božično potovanje v Jugoslavijo na dva vijaka Z ekspresnim parnikom GEORGE WASHINGTON ODPOVE DNE 28. NOVEMBRA NARAVNOST V BREMEN Potujte v domovino s svojimi znanci s posebnimi vlaki do glavnih mest Vsa postrežba glede priljuge in posov. Vsi naši potniki potujejo v kabinah po 2, 4 in 6 skupaj. NAJNIZJE CENE Potujte varno in brezskrbno. Pišite za natančne podatke in za krasno knjigo o potovanju kot glede kretanja parnikov na International Travel Bureau, Inc., 136 E. 42nd St. (Preko ceste od Grand Central kolodvora.) OGLASUJTE V ENAKOPRAVNOSTI

